

[Justitsministeren.]

så glemmer man nok at tage i betragtning, at der sker og er sket en meget bemærkelsesværdig udvikling i de synspunkter, der nu er rådende inden for fængselsdirektoratet, inden for justitsministeriet, inden for justitsvæsenet som helhed. Jeg tror, den udvikling kan hjælpes yderligere på vej, når vi senere i denne folketingsssamling skal behandle nogle lovforslag, som vi har på trapperne om ændringer i straffeloven, og hvor der vil blive lejlighed til at komme ind på en mere principiel debat om den fremtidige kriminalpolitik, men jeg vil da i øvrigt gerne deltage i en debat herom i det udvalgsarbejde, som forestår.

Jeg takker som sagt for tilslutning fra alle sider, og jeg har skrevet mig mange af de bemærkninger, der er faldet, bag øret og vil bidrage til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udlændinges adgang til landet m. v. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Lovforslaget (nr. 32) findes i tillæg A. sp. 305, fremsættelsen i tidenden sp. 109).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Birte Weiss: Dette lovforslag blev fremsat og var til behandling i sidste samling, og der er ikke sket ændringer ved genfremsættelsen. Til gengæld er situationen ændret. Det lille, men betydningsfulde „hvis“, som dengang hørte til i forbindelse med enhver tale om Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, har folkeafstemningen nu strøget. Medlemskabet er en kendsgerning, og det samme

kommer til at gælde følgelovene, hvoraf nogle, bl.a. den, som vi skal behandle her, ikke vil vække særlig stor begejstring hos en del af de mennesker, som stemte nej den 2. oktober. Dette være sagt, fordi netop spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægelighed har spillet en væsentlig rolle i den offentlige debat om EF-tilslutningen. Lovforslaget betyder en liberalisering i forhold til de gældende bestemmelser, selvfølgelig først og fremmest over for EF-borgerne, men også i vid udstrækning over for andre udlændinge.

EF-borgerne først. Er man hjemmehørende i et af EF-landene og på længere sigt i et af de associerede lande, vil nationalitetspas eller identitetskort være tilstrækkelig legitimation til at rejse ind i landet. Samtidig falder pligten til at søge opholds- og arbejdstilladelse bort. Det vil sige, at Romtraktatens centrale bestemmelse om arbejdskraftens frie bevægelighed, retten til fri erhvervsudøvelse og udveksling af tjenesteydelser med denne lovgivning kan ske fyldest. For samtlige udlændinge indeholder lovforslaget den meget positive forbedring, at der er tale om en bedre retsbeskyttelse på grund af indførelse af en klageadgang i spørgsmål om opholdstilladelse og udvisning. Det er et fremskridt, som man må glæde sig over ud fra den tankegang, at de fremmedarbejdere, som kommer til landet, skal have en god og demokratisk behandling.

Med hensyn til lovforslagets konsekvenser for den nordiske pasunion finder jeg det glædeligt, at der omsider ifølge justitsministerens sidste skriftlige fremsættelse er opnået en principiel enighed med de øvrige nordiske lande om de nødvendige ændringer. For en ordens skyld vil jeg dog gerne bede ministeren enten her eller i udvalget oplyse, hvilke konkrete ændringer i den nordiske paskontroloverenskomst der bliver tale om. Spørgsmålet har interesse også på baggrund af de betænkeligheder, som socialistisk folkepartis ordfører, hr. Poul Dam, rejste under sagens tidligere behandling den 14. april i år.

Med disse få ord vil jeg nøjes med at henviser til det, der blev sagt dengang, og i øvrigt på socialdemokratiets vegne anbefale en velvillig udvalgsbehandling.